

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตที่มีผลต่อการทำงานของพนักงานในส่วนสำนักงานของบริษัทญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ โดยใช้แนวคิดทฤษฎี 2 ปัจจัยของเฮอริชเบอร์ก ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยสุขอนามัย และ ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน โดยสอบถามจากพนักงานกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 287 คน

ระเบียบวิธีการศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการใช้แบบสอบถามพนักงานในส่วนสำนักงานของบริษัทที่ถือหุ้นโดยคนสัญชาติญี่ปุ่นทั้งหมด และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการศึกษาค้นคว้า เอกสาร หนังสือ บทความทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) และ ค่าเฉลี่ย (Mean)

การศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ความสำคัญและความพึงพอใจต่อปัจจัยเชิงจิต แยกตามปัจจัยสุขอนามัยและปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน และ ปัญหาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 มีสถานภาพโสด สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุการทำงานระหว่าง 1 - 3 ปี มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท มีรายได้อื่นๆ ที่นอกเหนือจากเงินเดือน ซึ่งได้แก่ ค่าล่วงเวลา ค่าอาหาร ค่าน้ำมันรถ ค่าเช่าบ้าน เบี้ยขยัน และเงินพิเศษอื่นๆ ต่อเดือน อยู่ระหว่าง 1,001 - 3,000 บาท และ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเปลี่ยนงานกับบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

ความสำคัญและความพึงพอใจของปัจจัยสุขอนามัยและปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน

จากการศึกษาระดับความสำคัญและระดับความพึงพอใจของปัจจัยในงาน

พบว่า

ปัจจัยสุขอนามัย

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยสุขอนามัยโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมต่อปัจจัยเหล่านั้นในระดับปานกลาง ซึ่งปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญ และ ความพึงพอใจสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้ความสำคัญในระดับมาก และมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ ด้านสภาพการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และ ด้านความมั่นคง ส่วนด้านสถานภาพนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจในระดับที่ต่างกัน ได้แก่ ด้านนโยบายองค์กร ด้านลักษณะของการบังคับบัญชา และด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความมั่นคง ส่วนปัจจัยที่มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความมั่นคงเช่นเดียวกัน โดยสามารถพิจารณารายละเอียดในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

ด้านนโยบายองค์กร

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่านโยบายองค์กรมีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเห็นว่า นโยบายการจ่ายค่าตอบแทนมีความสำคัญมากกว่านโยบายในด้านอื่นๆ รองลงมา คือ นโยบายการประเมินผลและการเลื่อนตำแหน่ง และ นโยบายส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อนโยบายขององค์กรนั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจนโยบายองค์กรในระดับปานกลาง โดยนโยบายที่มีความพึงพอใจในระดับมากกว่าปัจจัยอื่น คือ นโยบายการจ่ายค่าตอบแทน รองลงมาคือ นโยบายการบริหารและการควบคุม และ นโยบายส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับนโยบายองค์กรโดยรวมในระดับมาก แต่ความพึงพอใจที่มีต่อปัจจัยนี้ อยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุให้ความสำคัญกับนโยบายองค์กรโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพ โสด สมรส และ อื่นๆ ให้ความสำคัญกับนโยบายองค์กรโดยรวมในระดับมาก แต่ความพึงพอใจที่มีต่อปัจจัยนี้อยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับ อนุปริญญา/ ปวส. ระดับปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับนโยบายขององค์กรโดยรวมในระดับมาก แต่ความพึงพอใจที่มีต่อนโยบายขององค์กรนั้นพบว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี, 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี, มากกว่า 5 – 10 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนโยบายขององค์กรโดยรวมในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ระดับปานกลาง

ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท , 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับนโยบายขององค์กรโดยรวมในระดับมาก แต่พึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท นั้นพบว่าให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ด้านลักษณะของการบังคับบัญชา

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าลักษณะของการบังคับบัญชามีความสำคัญมาก โดยเห็นว่าการสอนงาน การมอบหมายงาน ความยุติธรรมของหัวหน้างาน มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ และ ด้านความรู้ความสามารถของหัวหน้างาน และ ลักษณะของสายการบังคับบัญชา มีความสำคัญรองลงมา และมีความพึงพอใจต่อลักษณะของการบังคับบัญชา โดยรวมในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความพึงพอใจมากกว่าด้านอื่น คือ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความรู้ความสามารถของหัวหน้างาน และปัจจัยที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือ การสอนงาน การมอบหมายงาน ความยุติธรรมของหัวหน้างาน และ ลักษณะของสายการบังคับบัญชา โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับลักษณะการบังคับบัญชาโดยรวมในระดับมาก แต่ความพึงพอใจโดยรวมที่มีต่อลักษณะการบังคับบัญชานั้นพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุให้ความสำคัญกับลักษณะของการบังคับบัญชา โดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด, สมรส และอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านลักษณะการบังคับบัญชาโดยรวมในระดับมาก แต่ความพึงพอใจโดยรวมที่มีต่อปัจจัยนี้ พบว่าผู้ที่มี

สถานภาพโสดและสมรสมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านลักษณะของการบังคับบัญชา โดยรวมในระดับมาก และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานในทุกช่วงให้ความสำคัญกับลักษณะการบังคับบัญชาโดยรวมในระดับมาก แต่ความพึงพอใจโดยรวมที่มีต่อด้านนี้ พบว่าผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีอายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และ มากกว่า 5 – 10 ปี มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนเท่ากับ 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญต่อลักษณะการบังคับบัญชาโดยรวมในระดับมาก และมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาทให้ความสำคัญและ มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทนั้น ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ด้านสภาพการทำงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับสภาพการทำงานโดยรวม ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับลักษณะแวดล้อมในการทำงานมาก รองลงมาคือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีความพึงพอใจต่อสภาพการทำงาน ทั้งลักษณะสภาพแวดล้อมในการทำงาน และ สิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมากเท่ากัน โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายให้ความสำคัญกับสภาพการทำงานโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง ในขณะที่เพศหญิงให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจ ต่อสภาพการทำงานโดยรวมในระดับมาก

ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานโดยรวมในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และ อื่นๆ ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานโดยรวมในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสภาพการทำงาน โดยรวมในระดับมาก โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับ

ปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีอายุการทำงานในทุกช่วงให้ความสำคัญกับสภาพการทำงานโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก ในขณะที่ผู้ที่มีอายุการทำงาน 1 – 3 ปี และ มากกว่า 5 – 10 ปี มีความพึงพอใจ ต่อสภาพการทำงานโดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนในทุกช่วงรายได้ ให้ความสำคัญกับสภาพการทำงานโดยรวมในระดับมาก แต่ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไปมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาทและ 15,001 - 20,000 บาท มีความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานโดยรวมในระดับมาก

ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับค่าจ้างหรือเงินเดือนขั้นพื้นฐานมากกว่าปัจจัยอื่นๆ รองลงมาคือ โบนัส และ ค่ารักษาพยาบาล ประกันชีวิต ส่วนความความพึงพอใจต่อค่าตอบแทนและสวัสดิการนั้น พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจต่อค่าล่วงเวลามากกว่าปัจจัยอื่นๆ รองลงมาคือ โบนัส และ เครื่องแบบพนักงาน ส่วนปัจจัยที่มีความพึงพอใจในระดับน้อย คือ ค่าเช่าบ้านและหอพัก โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการโดยรวมในระดับมาก แต่กลับพบว่ามีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการโดยรวมในระดับมาก แต่พบว่ามีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี พบว่าให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ผู้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และอื่นๆ ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการโดยรวมในระดับมาก แต่พบว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรสมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ โดยรวมในระดับมาก และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานทุกช่วงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ โดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนในทุกช่วงรายได้ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ โดยรวมในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน โดยรวมในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับการให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือในการทำงานมากกว่าปัจจัยอื่น รองลงมาคือความจริงใจสนิทสนม ความสัมพันธ์ที่นอกเหนือจากการทำงาน และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก โดยพึงพอใจในด้านการให้ความช่วยเหลือ/ ความร่วมมือในการทำงานมาก รองลงมาคือ ความจริงใจสนิทสนม ความสัมพันธ์ที่นอกเหนือจากการทำงาน โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เพศชายให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ เพศหญิงนั้นให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมพบว่า ผู้มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 41 – 50 ปี พึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่ผู้ที่มียุ 31 – 40 นั้น มีความพึงพอใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และอื่นๆ ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับมาก โดยผู้ที่มีสถานภาพโสด และอื่นๆ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ที่มีสถานภาพสมรสนั้นมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน โดยรวมในระดับมาก ส่วนระดับความพึงพอใจที่มีต่อปัจจัยนี้

พบว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี, 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับมาก แต่พบว่าผู้ที่มีอายุการทำงานมากกว่า 5 – 10 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนในทุกช่วงรายได้ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนเท่ากับ 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท และ 15,001 - 20,000 บาท มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ด้านสถานภาพ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสถานภาพในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสถานภาพ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสถานภาพ ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสถานภาพในระดับน้อย

ผู้ที่มีสถานภาพ โสด สมรส และอื่นๆ ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสถานภาพ โดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาในทุกๆระดับ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสถานภาพโดยรวมในระดับปานกลาง โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุการทำงาน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสถานภาพ ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนในทุกช่วงรายได้ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสถานภาพโดยรวมในระดับปานกลาง โดยผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000

บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทนั้น มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ด้านความมั่นคง

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความมั่นคงในระดับมาก โดยเห็นว่าความมั่นคงของบริษัท มีความสำคัญในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ขนาดและชื่อเสียงของบริษัท และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ ในระดับมาก ทั้งในด้านความมั่นคงของบริษัท และขนาดและชื่อเสียงของบริษัทตามลำดับ โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เพศชายให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความมั่นคงในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่เพศหญิง ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความมั่นคงโดยรวมในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความมั่นคงในระดับมาก โดยผู้ที่มีอายุ ระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และ อื่นๆ ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความมั่นคงโดยรวมในระดับมาก

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และ ระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความมั่นคงโดยรวมในระดับมาก ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีนั้น ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุการทำงานให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความมั่นคงในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน ตั้งแต่ 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความมั่นคงในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทนั้น พบว่าให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมากเช่นกัน แต่มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน

จากการศึกษาระดับความสำคัญและระดับความพึงพอใจต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน ในด้านต่างๆ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานทุกปัจจัยในระดับมาก แต่ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ซึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับมากกว่าปัจจัยอื่นๆ คือ ด้านความสำเร็จ ส่วนปัจจัยที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางมากกว่าปัจจัยอื่น คือ ด้านความรับผิดชอบ โดยสามารถพิจารณาในรายละเอียดในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

ด้านความสำเร็จ

ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า ปัจจัยด้านความสำเร็จ มีความสำคัญในระดับมาก โดยเห็นว่าการปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย มีระดับความสำคัญมากกว่าปัจจัยอื่นๆ รองลงมาคือ งานที่สามารถตอบสนองความสำเร็จส่วนตัวได้ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมายในระดับมาก และพึงพอใจว่างานที่สามารถตอบสนองความสำเร็จส่วนตัวได้ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เพศชายให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสำเร็จโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพอใจในระดับปานกลาง ส่วนเพศหญิงนั้น พบว่า ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านนี้ในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสำเร็จโดยรวม ในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรสให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสำเร็จโดยรวม ในระดับมาก แต่มีความพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่น ๆ นั้น พบว่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสำเร็จ ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาในทุกะดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสำเร็จในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสำเร็จโดยรวม ในระดับมาก โดยผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีอายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และ มากกว่า 5 - 10 ปี พบว่ามีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านนี้ ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนในทุกช่วงรายได้ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสำเร็จโดยรวม ในระดับมาก แต่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท, 10,001 - 15,000

บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีความพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาทนั้น พบว่า มีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความสำเร็จ ในระดับมาก

ด้านการยกย่อง

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน ด้านการยกย่องโดยรวมในระดับมาก และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับการยกย่องโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการยกย่องโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีสถานภาพ โสด สมรส และ อื่นๆ ให้ความสำคัญกับการยกย่องโดยรวมในระดับมาก แต่ผู้ที่มีสถานภาพ โสดและสมรส มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการยกย่องในระดับมาก แต่พบว่ามีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีอายุการทำงานในทุกช่วงให้ความสำคัญกับการยกย่องโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการยกย่องโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทนั้นพบว่า ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ด้านลักษณะงานที่ทำ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ด้านลักษณะงานที่ทำ ในระดับมาก โดยเห็นว่า งานที่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ที่มีความสำคัญมาก โดยเห็นว่างานที่ทำ น่าสนใจและท้าทายความสามารถ และงานที่ทำไม่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไป มีความสำคัญมา รองลงมา ส่วนความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้พบว่า มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจด้วยค่าเฉลี่ยในระดับที่สูงกว่าด้านอื่นๆ คือ งานที่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิด

สร้างสรรค์อย่างเต็มที่ รองลงมา คือ ความพึงพอใจว่างานที่ทำน่าสนใจและท้าทายความสามารถ และงานที่ทำไม่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไป โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับลักษณะงานที่ทำโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีอายุ 21 -30 ปี และ 31 – 40 ปีให้ความสำคัญกับลักษณะงานที่ทำโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุ 41 – 50 ปีนั้นพบว่าให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรสให้ความสำคัญกับลักษณะงานที่ทำโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้โดยรวมในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับการศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านลักษณะงานที่ทำในระดับมาก และพบว่ามีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานในทุกช่วงให้ความสำคัญกับลักษณะงานที่ทำโดยรวมในระดับมาก แต่พบว่า ผู้ที่อายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี, มากกว่า 5 – 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี มีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านลักษณะงานที่ทำในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท นั้นพบว่า ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ด้านความรับผิดชอบ

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัย ด้านความรับผิดชอบ ในระดับมาก โดยเห็นว่า การมีความรับผิดชอบและมีอำนาจในการควบคุมดูแลงานที่ทำ มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจในด้านการมีความรับผิดชอบ และมีอำนาจในการควบคุมดูแลงานที่ทำ ในระดับมาก และ มีความพึงพอใจในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เพศชายให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความรับผิดชอบในระดับมาก แต่พบว่า เพศหญิงให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ 41 -50 ปี ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยกระตุ้นการทำงานด้านความรับผิดชอบโดยรวมในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี นั้น พบว่าให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีสถานภาพ โสด สมรส และ อื่นๆ ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความรับผิดชอบในระดับมาก แต่พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพ โสดมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีสถานภาพสมรสและอื่นๆ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทุกระดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนี้โดยรวมในระดับมาก โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานในทุกช่วงให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความรับผิดชอบในระดับมาก โดยผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี และ มากกว่า 3 – 5 ปี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีอายุการทำงาน มากกว่า 1 – 3 ปี, มากกว่า 5 – 10 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความรับผิดชอบโดยรวมในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท นั้นพบว่า ให้ความสำคัญต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในระดับน้อย และผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ให้ความสำคัญในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความก้าวหน้า

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้า มีความสำคัญในระดับมากแต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความก้าวหน้าในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 -50 ปี ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ ในระดับน้อย

ผู้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และอื่นๆให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนี้โดยรวมในระดับมาก โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานในทุกช่วงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความก้าวหน้าโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนเท่ากับ 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความก้าวหน้าโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท นั้นพบว่าให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลางและมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ด้านความเจริญเติบโต

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปัจจัยด้านความเจริญเติบโต มีความสำคัญในระดับมาก โดยเห็นว่าการมีโอกาสดำเนินการได้พัฒนาความรู้ความสามารถในงานที่ปฏิบัติอยู่มีระดับความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ รองลงมาคือ การมีโอกาสดำเนินการได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถใหม่ๆ ในด้านอื่นๆ แต่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านนี้ ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดต่างๆ ได้ดังนี้

เพศชาย ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความเจริญเติบโตในระดับมาก แต่พบว่า เพศหญิงให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความเจริญเติบโตโดยรวมในระดับมาก แต่ ผู้ที่อายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลางและผู้ที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีความพึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรสให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความเจริญเติบโตโดยรวมในระดับมาก ในขณะที่ผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อปัจจัยนี้ พบว่าทั้งผู้ที่มีสถานภาพโสด และ สมรส มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนสถานภาพอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความเจริญเติบโตโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส.และระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานในทุกช่วงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความเจริญเติบโตโดยรวมในระดับมาก แต่พบว่า ผู้ที่อายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี, มากกว่า 5 – 10 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี มีความพึงพอใจในระดับมาก

ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนเท่ากับ 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความเจริญเติบโตโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท นั้นพบว่า ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในระดับน้อย

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ ได้นำทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two Factors Theory) มาเป็นแนวทางในการศึกษา ซึ่ง เฮร์ซเบิร์ก ได้แบ่งปัจจัยจูงใจในการทำงาน ออกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในงาน เรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย และ ปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจในงานเรียกว่า ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน ซึ่งในการศึกษานี้ ได้ศึกษาทั้งระดับความสำคัญ และ ระดับความพึงพอใจของปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย

ปัจจัยสุขอนามัย

จากผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยสุขอนามัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ กับ ปัจจัยสุขอนามัย ในด้านนโยบายองค์กร ด้านลักษณะของการบังคับบัญชา ด้านสภาพการทำงาน ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา และ ด้านความมั่นคง ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้านความมั่นคงมากที่สุด รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และให้ความสำคัญกับ ลักษณะของการบังคับบัญชา และ สภาพการทำงานเท่ากัน ส่วนทางด้านสถานภาพนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ

การศึกษาของกัญญาภรณ์ ศรีสุข (2542) ที่ได้ศึกษาถึงปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ พบว่า มีข้อแตกต่างคือ พนักงานส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ และมีความพอใจต่อปัจจัยจูงใจที่รักษาสุขอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากทุกปัจจัย

ทางด้านความพึงพอใจต่อปัจจัยที่ได้รับนั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อปัจจัยสุขอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านสถานภาพนั้นมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจน้อยกว่าปัจจัยอื่นๆ แต่ก็พบว่า มีปัจจัยบางประการที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ด้านสภาพการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และด้านความมั่นคง ซึ่งสอดคล้อง กับการศึกษาของวินัย วงศ์ปวน (2543) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในเขตอุตสาหกรรมส่งออกกระยะที่ 3 นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จ.ลำพูน พบว่า ปัจจัยทางด้านสภาพของงานมีปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับขวัญของพนักงานอยู่ในระดับสูง คือ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน การป้องกันอันตรายจากการทำงาน ความเป็นมิตรและการช่วยเหลือในหน่วยงาน

เมื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญและระดับความพึงพอใจที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อปัจจัยสุขอนามัย พบว่าการให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านสภาพการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และ ด้านความมั่นคง มีความสอดคล้องกับระดับความพึงพอใจที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ในขณะที่ ปัจจัยด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านนโยบายองค์กร ด้านลักษณะของการบังคับบัญชา ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ และ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมาก แต่กลับมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ซึ่งตามทฤษฎีของเฮิร์ชเบิร์กนั้น ปัจจัยสุขอนามัย เป็นปัจจัยภายนอกของสิ่งแวดล้อมของงาน ที่จะสามารถลดความไม่พึงพอใจในงานได้ ดังนั้นหากพนักงานมีความพึงพอใจต่อปัจจัยเหล่านี้ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงถึงการไม่ได้รับการตอบสนองจากปัจจัยนี้เพียงพอ ก็อาจสร้างความไม่พึงพอใจและไม่มีความสุขในงาน จนก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ท้อถอย หมดกำลังใจในการทำงาน จนเป็นสาเหตุให้พนักงานต้องลาออกจากงาน หรือ เปลี่ยนงานได้

ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน

จากการศึกษาระดับความสำคัญที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อ ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความสำเร็จ ด้านการยกย่อง ลักษณะงานที่ทำ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า ความเจริญเติบโต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ในระดับมากทุกปัจจัย โดยปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากกว่าปัจจัยอื่น คือ ปัจจัยด้านความสำเร็จ รองลงมาคือ ด้านความเจริญเติบโต และ ด้านความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัญญาภรณ์ ศรีสุข (2542) ที่พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยจูงใจที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงานเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากทุกปัจจัย

ด้านความพึงพอใจที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานนั้น พบว่า มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางทุกปัจจัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นัทรชัย บุญเพ็ญ (2547) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานบริษัท จันทวนิชย์ ซีเคียวริตี้ พรินท์ติ้ง จำกัด และพบว่า พนักงานมีความพึงพอใจต่อปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงานทุกปัจจัย อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน โดยจากผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานที่พบว่ามีระดับความพึงพอใจน้อยกว่าปัจจัยอื่นๆ ก็คือ ด้านความก้าวหน้า ซึ่งหมายถึงการมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน

เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญและความพึงพอใจที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน พบว่า ไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานในระดับมาก ในทุกๆ ปัจจัย แต่กลับพบว่า มีความพึงพอใจต่อทุกปัจจัยอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น โดยเฉพาะด้านความก้าวหน้าที่พบว่ามีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจน้อยที่สุด ซึ่งตามทฤษฎีของเฮอริชเบิร์กนั้น ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานนี้เป็นปัจจัยกระตุ้นจูงใจที่มีประสิทธิภาพ ที่จะทำให้พนักงานใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ ที่จะทำได้ผลงาน และปฏิบัติงานด้วยความพึงพอใจ และดียิ่งขึ้น เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับงานโดยตรงและสร้างความรู้สึที่ดีกับงาน ดังนั้นการที่พนักงานมีความพึงพอใจต่อปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานเพียงระดับปานกลางเท่านั้น อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้พนักงานปฏิบัติงานโดยขาดความตั้งใจ ขาดความกระตือรือร้น ขาดกำลังใจในการทำงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานลดต่ำลง

ข้อค้นพบ

จากการศึกษาในครั้งนี้ มีข้อค้นพบคือ ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยสุขอนามัย คือ ด้านนโยบายองค์กร ด้านลักษณะของการบังคับบัญชา และ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ส่วนปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน ได้แก่ ด้านความสำเร็จ ด้านการยกย่อง ด้านลักษณะงานที่ทำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้า และ ด้านความเจริญเติบโต ซึ่งมีรายละเอียดที่ได้ค้นพบเพิ่มเติมดังนี้

ปัจจัยสุขอนามัย

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยสุขอนามัยโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมต่อปัจจัยเหล่านั้นในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสำคัญและความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความมั่นคง ปัจจัยที่มีความสำคัญและความพึงพอใจ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสภาพภาพ สามารถพิจารณาในรายละเอียดในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

ด้านนโยบายองค์กร

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนโยบายขององค์กรโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ระดับปานกลาง
2. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า นโยบายการจ่ายค่าตอบแทนมีความสำคัญมากกว่านโยบายในด้านอื่นๆ แต่มีความพึงพอใจต่อนโยบายการจ่ายค่าตอบแทนอยู่ในระดับปานกลาง
3. จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจแตกต่างกัน
4. ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีความพึงพอใจต่อปัจจัย ด้านนโยบายการประเมินผลและการเลื่อนตำแหน่ง ในระดับน้อย
5. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับน้อย
6. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับนโยบายองค์กรโดยรวมในระดับมาก แต่พึงพอใจในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ด้านลักษณะของการบังคับบัญชา

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าลักษณะของการบังคับบัญชามีความสำคัญมาก โดยเห็นว่า การสอนงาน การมอบหมายงาน ความยุติธรรมของหัวหน้างาน มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ แต่มีความพึงพอใจต่อลักษณะของการบังคับบัญชา โดยรวมในระดับปานกลาง
2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ อาชีพการทำงาน และรายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจ แตกต่างกัน
3. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพ ม่าย และหย่าร้าง ให้ความสำคัญต่อลักษณะการบังคับบัญชาในระดับมาก และมีความพึงพอใจมาก แต่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพ โสด และ สมรส กลับให้ความสำคัญ ต่อลักษณะการบังคับบัญชาในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
4. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุงานต่ำกว่า 1 ปี และมากกว่า 10 ปีให้ความสำคัญต่อลักษณะการบังคับบัญชามาก และมีความพึงพอใจมาก แต่ผู้ที่มีอายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และ 5 – 10 ปี ให้ความสำคัญมาก แต่กลับมีความพึงพอใจปานกลาง
5. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนเท่ากับ 10,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญต่อลักษณะการบังคับบัญชาโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ด้านสภาพการทำงาน

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อสภาพการทำงาน โดยรวม ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับลักษณะแวดล้อมในการทำงานมากกว่าด้านอื่นๆ
2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพการทำงาน และรายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจแตกต่างกัน
3. เพศชาย ให้ความสำคัญกับสภาพการทำงาน โดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง แต่เพศหญิงให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจในระดับมาก
4. ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสภาพการทำงานในระดับปานกลาง แต่ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจในระดับมาก

5. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

6. ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก ในขณะที่ผู้ที่มีอายุการทำงาน 1 – 3 ปี และ มากกว่า 5 – 10 ปี มีความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง

7. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาทและ 15,001 - 20,000 บาท มีความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญกับค่าจ้างหรือเงินเดือนขั้นพื้นฐาน และพึงพอใจต่อค่าล่วงเวลามากกว่าปัจจัยอื่นๆ ส่วนปัจจัยที่มีความพึงพอใจในระดับน้อย คือ ค่าเช่าบ้านและหอพัก

2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม อายุ สถานภาพ และ ระดับการศึกษา ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน

3. ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ โดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง แต่พึงพอใจในระดับน้อย

4. ผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรสมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ มีความพึงพอใจมาก

5. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานโดยรวมในระดับมาก โดยให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือในการทำงานมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ

2. จากการศึกษพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน
3. เพศชายให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจปานกลาง ในขณะที่ เพศหญิงให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจในระดับมาก
4. ผู้มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 41 – 50 ปี พึงพอใจในระดับมาก แต่ผู้ที่มีอายุ 31- 40 นั้น มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง
5. ผู้ที่มีสถานภาพโสด และอื่นๆ มีความพึงพอใจมาก ในขณะที่ผู้ที่มีสถานภาพสมรส มีความพึงพอใจปานกลาง
6. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้มาก แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจปานกลาง
7. ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี, 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานมาก แต่ผู้ที่มีอายุการทำงานมากกว่า 5 – 10 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก แต่กลับพึงพอใจปานกลาง
8. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท และ 15,001 - 20,000 บาท มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้มาก ส่วนผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจปานกลาง

ด้านสถานภาพ

1. จากการศึกษพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสถานภาพในระดับปานกลาง
2. ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน
3. ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อปัจจัยด้านสถานภาพปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ให้ความสำคัญและพึงพอใจน้อย
4. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ปานกลาง แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี พึงพอใจในระดับน้อย
5. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ปานกลาง แต่ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท พึงพอใจในระดับน้อย

ด้านความมั่นคง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อปัจจัย ด้านความมั่นคงในระดับมาก โดยให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อความมั่นคงของบริษัทในระดับมาก
2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน
3. เพศชายให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก แต่พึงพอใจในระดับปานกลาง ในขณะที่เพศหญิง ให้ความสำคัญ และพึงพอใจในระดับมาก
4. ผู้ที่มีอายุ ระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้มาก แต่ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
5. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และ ระดับปริญญาตรี ให้ความสำคัญ และพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความมั่นคงมาก ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีนั้น ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก แต่กลับพึงพอใจในระดับปานกลาง
6. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนตั้งแต่ 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อปัจจัยนี้มาก ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานทุกปัจจัยในระดับมาก แต่ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับมากกว่าปัจจัยอื่นๆ คือ ด้านความสำเร็จ ส่วนปัจจัยที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ คือ ด้านความรับผิดชอบ พิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ด้านความสำเร็จ

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า ปัจจัยด้านความสำเร็จ มีความสำคัญในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง
2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ สถานภาพ อายุการทำงาน และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน
3. เพศชายให้ความสำคัญในระดับมาก แต่พึงพอใจปานกลาง ส่วนเพศหญิง ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านนี้ในระดับมาก
4. ผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรสให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนี้มาก แต่มีความพึงพอใจปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ ให้ความสำคัญมากที่สุด และมีความพึงพอใจมาก

5. ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้มาก แต่ผู้ที่มีอายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี และ มากกว่า 5 - 10 ปี พึงพอใจในระดับปานกลาง

6. ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป มีความพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท มีความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านการยกย่อง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กระตุ้นการทำงาน ด้านการยกย่อง ในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม สถานภาพ และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน

3. ผู้ที่มีสถานภาพโสดและสมรส มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก

4. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการยกย่องมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง

ด้านลักษณะงานที่ทำ

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านลักษณะงานที่ทำ ในระดับมาก แต่พึงพอใจในระดับปานกลางโดยเห็นว่า งานที่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ

2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม อายุ สถานภาพ อายุการทำงาน และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน

3. ผู้ที่มีอายุ 21 -30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญกับลักษณะงานที่ทำมาก แต่พึงพอใจปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุ 41 – 50 ปี ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ปานกลาง

4. ผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรส ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก แต่พึงพอใจปานกลาง ส่วนผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด และ พึงพอใจในระดับมาก

5. ผู้ที่อายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี, มากกว่า 5 – 10 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี มีความพึงพอใจมาก

6. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านลักษณะงานที่ทำมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญและพึงพอใจในระดับปานกลาง

ด้านความรับผิดชอบ

1. ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัย ด้านความรับผิดชอบ ในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้โดยรวมในระดับปานกลาง โดยเห็นว่า การมีความรับผิดชอบและมีอำนาจในการควบคุมดูแลงานที่ทำ มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ

2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน

3. เพศชายให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่เพศหญิง ให้ความสำคัญในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

4. ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ 41 -50 ปี ให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อปัจจัย ด้านความรับผิดชอบในระดับมาก ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมาก แต่พึงพอใจในระดับปานกลาง

5. ผู้ที่มีสถานภาพโสดมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีสถานภาพสมรส และ อื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก

6. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีพึงพอใจต่อปัจจัยนี้มาก แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับสูงกว่าปริญญาตรี พึงพอใจในระดับปานกลาง

7. ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี และ มากกว่า 3 – 5 ปี พึงพอใจต่อปัจจัยนี้มาก ส่วนผู้ที่มีอายุการทำงาน มากกว่า 1 – 3 ปี, มากกว่า 5 – 10 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

8. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญและพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความรับผิดชอบมาก ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญต่อปัจจัยนี้ปานกลาง และมีความพึงพอใจน้อย และผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ให้ความสำคัญมาก แต่มีความพึงพอใจปานกลาง

ด้านความก้าวหน้า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้า มีความสำคัญในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ ในระดับปานกลาง
2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน
3. ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี และ 31 – 40 ปี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความก้าวหน้ามาก แต่พึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 -50 ปี ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจในระดับน้อย
4. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย
5. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนเท่ากับ 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001- 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก แต่มีความพึงพอใจปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ปานกลาง และมีความพึงพอใจน้อย

ด้านความเจริญเติบโต

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปัจจัยด้านความเจริญเติบโต มีความสำคัญในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านนี้ ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าการมีโอกาสได้พัฒนาความรู้ความสามารถในงานที่ปฏิบัติอยู่มีระดับความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ
2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และ รายได้พื้นฐานต่อเดือน ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้แตกต่างกัน
3. เพศชาย ให้ความสำคัญและมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความเจริญเติบโตมาก แต่เพศหญิง ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก แต่กลับมีความพึงพอใจปานกลาง
4. ผู้ที่อายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ปานกลาง และผู้ที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีความพึงพอใจมาก ในขณะที่ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความพึงพอใจน้อย
5. ผู้ที่มีสถานภาพโสด และสมรส ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ที่มีสถานภาพอื่นๆ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด โดยผู้ที่มีสถานภาพโสด และ สมรส มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง แต่สถานภาพอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก

6. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส.และระดับปริญญาตรี ฟังพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง แต่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในระดับน้อย

7. ผู้ที่อายุการทำงาน 1 – 3 ปี, มากกว่า 3 – 5 ปี, มากกว่า 5 – 10 ปี และ มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีความพึงพอใจต่อปัจจัยนี้ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ที่มีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี มีความพึงพอใจมาก

8. ผู้ที่มีรายได้พื้นฐานต่อเดือนเท่ากับ 5,001 - 10,000 บาท, 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญในระดับมาก แต่พึงพอใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง และพึงพอใจในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในส่วนสำนักงานของบริษัทผู้ปูนในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ พนักงานให้ความสำคัญกับปัจจัยสุขอนามัย และ ปัจจัยที่กระตุ้นการทำงานในระดับมาก แต่กลับมีความพึงพอใจต่อบางปัจจัย ในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จะต้องปรับปรุงปัจจัยต่างๆ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของพนักงานได้ เพื่อลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน และ เพิ่มความพึงพอใจในงานมากยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของพนักงานดังนี้

1. วัฒนธรรมองค์กรเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างหรือลดแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานได้ หากวัฒนธรรมขององค์กรเน้นความเคร่งครัด เข้มงวด มีกฎระเบียบข้อบังคับมากเกินไป และกำหนดกรอบการทำงานให้กับพนักงานอย่างชัดเจน จะทำให้โอกาสที่พนักงานได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนมีน้อยลง เป็นสาเหตุให้ขาดความกระตือรือร้น ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายในการทำงาน เปิดโอกาสให้พนักงานได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น เน้นการระดมความคิด มากกว่าการกำหนดขั้นตอนหรือกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันภายในองค์กร

2. องค์กรควรส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสได้พัฒนาความรู้ความสามารถในงานที่ปฏิบัติอยู่ และ เพิ่มพูนความรู้ความสามารถใหม่ๆ ในด้านอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า เป็นสิ่งที่พนักงานให้ความสำคัญมากแต่มีความพึงพอใจปานกลาง ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่ม

ความพึงพอใจในงานมากขึ้น ผู้บริหารควรส่งเสริมการฝึกอบรมทั้งขณะปฏิบัติงาน และการ ฝึกอบรมนอกเวลาทำงาน จะเป็นการสร้างความพึงพอใจให้พนักงานว่าได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

3. บริษัทขนาดใหญ่ที่มีปัญหาในเรื่องของการสอนงาน มอบหมายงาน และความ ยุติธรรมของหัวหน้างาน ดังนั้นควรมีหลักการเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่งบุคคลขึ้นมาเป็นหัวหน้างาน อย่างเหมาะสม ยุติธรรม โดยพิจารณาจากความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานมากกว่าที่จะ เป็นไปตามลำดับอาวุโส เพื่อเป็นการสร้างกำลังใจในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานที่มีความสามารถให้มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอกระตุ้นให้ปฏิบัติงานให้ดีขึ้น เพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้น

4. มีปัจจัยจูงใจในด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทำงานของพนักงาน เช่น สถานที่ทำงานที่ ใกล้เคียงบ้าน หรือ อยู่ในภูมิภาคของตนเอง องค์กรสามารถใช้ปัจจัยนี้จูงใจให้พนักงานปฏิบัติงานกับ องค์กรเป็นเวลานานได้ รวมทั้งสามารถจูงใจให้ผู้ที่สมัครที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือมาสมัครงานได้ ปัจจัยอีกประการหนึ่ง คือ ความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ของหัวหน้างาน การเลือกบุคคล ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของผู้ได้บังคับบัญชาขึ้นมาเป็น พนักงานระดับหัวหน้างาน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะจะทำให้ได้รับความเชื่อถือในการทำงาน รวมทั้งบุคคลนั้นจะสามารถให้ปรึกษาแนะนำแก่ผู้ได้บังคับบัญชาได้